

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113200450
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2013:2113200450.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, dieťa matky: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. 4, O., a otca: B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č.XX/XX, O., okres I., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného a matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd od 01.12.2013 zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému V. S., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 70 eur na sumu 85 eur mesačne, ktoré výživné je zročné vždy vopred do 15 dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky maloletého.

Súd konanie o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti **z a s t a v u j e**.

Týmto sa **m e n í** rozsudok tunajšieho súdu č.k. 17P 235/2011-148 zo dňa 21.03.2012 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca. V ostatných častiach zostáva citované rozhodnutie nezmenené.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným dňa 10.01.2013 Okresnému súdu Trnava sa otec maloletého Patrika domáhal zníženia svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému zo sumy 70 eur, na plnenie ktorej bol zaviazaný rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17P 235/2011-148 zo dňa 21.03.2013 na sumu 35 eur mesačne od 01.02.2013. Návrh bol odôvodnený tým, že od rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti. Narodili sa mu dve deti s manželkou U.. W. dcéra U. sa narodila XX.X.XXXX a mladšia B. XX.XX.XXXX. Otec je zamestnaný v G. D. W. a.s. O.. Jeho priemerný plat je 590,- Eur. Iný príjem nemá. Manželka je na materskej dovolenke a poberá iba rodičovský príspevok 190,-Eur. Iný príjem nemá. Musel si zobrať hypotekárny úver, aby poplatil pôžičky z manželstva s odporkyňou, takže ona nemala ďalšie žiadne výdavky. Odporkyňa je zamestnaná v Národnom ústave srdcových a cievnych chorôb a.s, kde v r. 2012 bol jej priemerný plat 962,80,-Eur. Medzi časom sa aj vydala, takže jej podľa neho stúpli príjmy, hoci príjem jej terajšieho manžela nepoznal.

Návrh bol postúpený tunajšiemu súdu dňa 20.02.2013.

Matka maloletého s návrhom nesúhlasila, pričom vo svojom podaní doručenom súdu dňa 20.11.2013 vzniesla protinávrh o zvýšenie výživného na sumu 400 eur mesačne, z dôvodov zvýšených nárokov

na bývanie a výživu maloletého. K skutočnostiam uvedeným v návrhu uviedla, že narodením ďalších detí sa otcovi nezvýšila sa mu tým vyživovacia povinnosť; pretože starší syn sa osamostatnil, ukončil štúdium a zamestnal sa. Ak si navrhovateľ naplánoval s manželkou ďalšie dieťa, zrejme predpokladal, že bude schopný v plnej miere plniť si svoje povinnosti voči deťom, ktoré už má. Navyše naďalej býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá vždy výrazne prispievala do rozpočtu rodiny. Prostriedky z hypotekárneho úveru, ktorý si brali za trvania ich manželstva boli v použité na prestavbu a rekonštrukciu rodinného domu, ktorý bol a zostal vo výlučnom vlastníctve otca, pričom sa po rozvoze finančne nevyporiadali a matka maloletého si vzala zo spoločnej domácnosti iba osobné veci a deti. Matka maloletého svoj príjem nepovažovala za nadštandardný, ale primeraný charakteru je psychicky aj fyzicky náročnej práce. Taktiež poukázala na skutočnosť, že má sama zvýšené výdavky v súvislosti s vlastným zhoršeným stavom, keďže má diagnostikovaný diabetes mellitus a v rámci prevencie komplikácií je na finančne náročnej diabetickej strave a cvičí, s čím má spojené mesačné výdavky takmer 200 eur. Dňa 28.4.2012 sa vydala. Jej manžel je občanom Srbska slovenskej národnosti. Momentálne je už dlhšiu dobu nezamestnaný, pracuje len príležitostne ako brigádnik v reštaurácii, kde vykonáva pomocné práce. Nemá nárok na žiadnu podporu v nezamestnanosti, nemôže byť ani evidovaný ako nezamestnaný. Prácu si hľadá zatiaľ bezúspešne. Takmer všetky náklady na bývanie a živobytie preto spočívajú na nej. Na preklopenie tohto obdobia si manžel vzal úver, ktorý postupne splácajú. V. otec nijakým spôsobom neprejavuje starostlivosť o svojho syna. Výživné si neplatí načas a dokonca ani nie v plnej výške. Neprejavuje záujem o spoločné stretnutia, matka nevie o tom, že by ho pozval na návštevu, či víkend. Nezaujíma sa o V. v žiadnom smere - nepozná jeho záujmy ani priateľov, nezaujíma sa o jeho prospech v škole ani o jeho zdravotný stav..k nemá možnosť ani spoznať svoje sestry. V. nedostáva od otca žiadne darčeky, či drobné finančné dary pri príležitosti sviatkov, narodenín alebo menín. Minimálne mesačné náklady na maloleté pritom predstavujú vyše 200 eur, pritom v tejto sume nie je započítaná každoročná dovolenka, vstupenky do divadla, cena za školské výlety a exkurzie, ani bežné výdavky na stravu, drogériu, vitamíny, lieky na bežné ochorenia.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka sa k návrhu otca na zníženie výživného nepripojila. S poukazom na skutočnosť, že posledná úprava bola v čase, kedy maloletý navštevoval základnú školu, pričom v súčasnosti je už žiakom strednej školy, s čím sú spojené zvýšené náklady, napriek odbudnutiu niektorých výdavkov na maloletého odporučila zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému na sumu 90 eur mesačne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletého, potvrdeniami o výške ich príjmov a výdavkov, sobášnym listom matky maloletého a rodným listom mal. B., oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp.zn. 17P 235/2011, ako aj ako aj ďalším na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav veci:

O rozsahu vyživovacej povinnosti otca bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17P 235/2011-148/2011-148 zo dňa 21.03.2012. Citovaným rozsudkom bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca zo sumy 1.500,- Sk mesačne na sumu 70,- eur mesačne od 28.1.2011. Matka maloletého bola v tom čase rozvedená, pričom jej trvala vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi B., študentovi štvrtého ročníka W. strednej odbornej školy F.-Sk, ktorý v jej domácnosti býval od augusta 2011, predtým žil u otca. Otec bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 2.3.2011, č.k. 12C/19/2011 zaviazaný platiť na výživu B. výživným v sume 60,-eur mesačne od 31.1.2011. Matka bol trvalo prihlásená k pobytu v rodičovskom dome, od septembra 2009 bývala spolu s maloletým v prenajatom byte v Bratislave. Spolu s nimi býval aj matkin priateľ, s ktorým hradili na polovicu bývanie vrátane energií, ostatné potreby si financoval každý z nich osobitne, takže nevedli spoločnú domácnosť. Matka nevlastnila žiadne nehnuteľnosti, z cenného hnutelného majetku mala vo vlastníctve auto v hodnote cca 1.500,- eur. Bola zamestnaná v K. ústave srdcových a cievnych chorôb, a.s., kde jej priemerný čistý mesačný zárobok za rok 2010 predstavoval sumu 942,19 eur, za rok 2011 sumu 962,80 eur a za prvé dva mesiace roku 2012 sumu 919,18 eur. V obchodnom ani živnostenskom registri evidovaná nebola. Čo sa týka jej zdravotného stavu, nosila okuliare a boli jej v tom čase aktuálne diagnostikované ochorenia diabetes mellitus 2. stupňa a hypertenzia, ktoré si podľa vyjadrenia lekára vyžadovali jej preradenie do jednej zmeny s následným znížením zárobku.

Otec bol ženatý a mimo spoločnej vyživovacej povinnosti s matkou k plnoletému synovi B. mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére U., nar. XX.X.XXXX, pochádzajúcej z jeho druhého manželstva. S manželkou očakávali narodenie ďalšieho dieťaťa. Bol zamestnaný vo firme G. D., kde jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavoval za rok 2010 sumu 632,73 eur, za rok 2011 sumu 545,06 eur a za mesiac január 2012 sumu 560,96 eur netto. Manželka otca čerpala rodičovskú dovolenku a poberala rodičovský príspevok vo výške 190,10 eur mesačne od marca 2011, predtým vo výške 256,- eur mesačne. Otec sa liečil pre vysoký krvný tlak, za lieky doplácал cca 15,- eur mesačne, nosil tiež okuliare. S rodinou býval v rodinnom dome so záhradou a štyrmi obytnými miestnosťami, ktorého bol výlučným vlastníkom, iné nehnuteľnosti nevladnil, cenný hnutelný majetok nemal.

Maloletý bol vo veku pätnásť rokov, navštevoval deviaty ročník základnej školy. Podľa potvrdenia školy v školskom roku 2011/2012 uhradil v škole 15,- eur na fond opráv, 20,- eur rade rodičov, 3,30 eur ako poistné a 10,- eur za zošity. Bol dispenzarizovaný v kardiologickej, ortopedickej a očnej ambulancii. Musel nosiť ortopedickú obuv, potreboval okuliare.

Od poslednej úpravy práv a povinností rodičov voči maloletej došlo na strane maloletého k istej zmene pomerov najmä v súvislosti s plynutím času (viac ako 1,5 roka) a k miernym vzrastu potrieb maloletého v súvislosti s prirodzeným rastom životných nákladov a nákladov na školu, keď od šk. r. 2012/2013 maloletý navštevuje W. polygrafickú na Y. XXX v O.. Maloletý bude mať 17 rokov, meria 175 cm a váži 90 kg, takže napriek odbudnutiu výdavkov na ortopedickú obuv má náklady na oblečenie zodpovedajúce dospelému mužovi. Zaujíma sa o digitálne technológie, čomu sa venuje aj v rámci prípravy na budúce povolanie a s čím sú spojené nutné výdavky na primerané technické vybavenie počítača (v tejto súvislosti na počítač a jeho vybavenie matka vynaložila viac ako 800 eur). Naďalej nosí okuliare. Matka vyčíslila bežné mesačné výdavky na výživu maloletého priemerne mesačne na sumu 312,30 eur (bez alikvotnej časti nákladov na bývanie). Rodičovský príspevok na šk. r. 2013/2014 predstavoval 50 eur.

Ani jednému z rodičov ďalšia vyživovacia povinnosť nepribudla. Starší plnoletý syn účastníkov, ktorý ukončil prípravu na budúce povolanie práve v čase poslednej úpravy sa medzičasom zamestnal ako čašník, pričom matke, s ktorou naďalej žije v spoločnom byte rodičov, prispieva mesačne na domácnosť sumou 150 eur.

Ani jeden z rodičov nezmenil zamestnanie. Priemerný mesačný príjem matky za obdobie od februára 2012 do októbra 2013 predstavoval sumu 1.027,- eur. Otec za rovnaké obdobie dosahoval priemerný mesačný príjem 632,50 eur.

Matka okrem toho pobera rodinné prídavky na maloletého. Dňa 28.04.2012 s vydala za B... Manžel matky je aktuálne nezamestnaný, keď pracovný pomer v S. E. W., a.s. ukončil 07.03.2013 dohodou podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z organizačných dôvodov, pričom mu bolo vyplatené odstupné vo výške päťnásobku jeho priemerného mesačného zárobku plus kompenzácia trojmesačnej výpovednej lehoty vo výške troch priemerných mesačných zárobkov.

Otcovi dňa 07.07.2012 pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletej dcére B.. Manželka otca zabezpečuje osobnú celodennú starostlivosť o maloleté a na rodičovskej dovolenke pobera príspevok, ktorý bol od 01.02.2012 do 31.12.2012 vo výške 194,70 eur a od 01.01.2013 vo výške 199,60 eur.

Otec maloletého vo svojej výpovedi uviedol, že staršia dcéra U. začala navštevovať materskú školu, kam ju dali preto, aby nebola stále s dospelými a tiež preto, že je veľmi živá, pričom s rodinou býva aj otcova matka, ktorá má vážne zdravotné problémy. Je na vozíku a vyžaduje celodennú osobnú starostlivosť inej osoby. Aby sa teda manželka nemusela starať aj o jeho matku aj o obe deti, chceli jej uľahčiť tým, že staršia dcéra pôjde do škôlky, s čím sú spojené náklady 20 eur mesačne školné, strava 52,36 eur pri plnom mesiaci, keď sa znižuje iba v prípade, ak bola dcérka chorá. Spolu s dcérami, manželkou a matkou býva otec v rodinnom dome v O. v jeho osobnom vlastníctve, kde má jeho matka vlastnú izbu a doživotné právo bývania. Pôvodne bol dom 3-izbový, ale pristavovali izbu aj kvôli tomu, že bol otcovi po

rozvođe zverený starší brat maloletého V.. Kvôli tomu si bral aj hypotéku vo výške 42 tis. eur, ktorú bude splácať ešte 23 rokov, pričom momentálne splátky má vo výške 268 eur. Okrem prístavby z hypotéky uhradil aj spoločné úvery, ktoré vznikli za trvania manželstva s matkou maloletého. Syn s otcom býval do 19 rokov. Náklady na výživu oboch dcér otca sú v zásade bežné, primerané veku. Okrem bežných ochorení majú zdravotný stav v poriadku. V súvislosti s prácou potrebuje mať otec zakúpené dvojokuliare, pričom potrebuje bifokálne, načo som si na zakúpenie druhých musel taktiež zobrať pôžičku vo výške 238 eur. Tiež má problémy so srdcom a tlakom. Za lieky dopláca cca 10 eur mesačne. Na bývanie otec vynaloží mesačne 120 eur na plyn, 4,64 eur na RTVS, 73,68 na elektrinu, za vodu platí kvartálne, sporu za r. cca 300 eur.

Matka maloletého vo svojej výpovedi uviedla, že syn navštevuje momentálne druhý ročník Strednej školy polygrafickej s čím samotným sú spojené zvýšené náklady, keďže každý rok potrebuje nový program do počítača, papiere do tlačiarne, tonery. Počítače sú aj jeho hlavným koníčkom takže náklady spojené s inými záujmovými aktivitami nemá. Od poslednej úpravy už nepotrebuje ortopedickú obuv, ale každý rok mu treba zakúpiť nové okuliare, keďže sa mu menia dioptrie, a to za 120-150 eur. Manžel matky sa snaží hľadať si zamestnanie, avšak keďže mu automaticky neuznajú jeho odbornosť získanú v krajine jeho pôvodu (v Srbsku) a to Strednú školu strojnícku, momentálne si vybavuje nostrifikáciu jeho diplomu. Aktuálne sa snaží pracovať brigádnicke napr. vypomáha v reštauráciách. Bývajú v byte jej kamarátky, ktorá žije v zahraničí a byt im prenechala do užívania bezodplatne pričom hradia iba náklady spojené s jeho užívaním a to mesačne zálohy za služby vo výške 135 eur, plyn vo výške 6 eur, elektrina vo výške 47,97 eur, UPC (TV, internet, pevná linka) cca 97 eur. Ďalšie mesačné náklady si vyčíslila na úvery a pôžičky, napr. na kúpu auta a to tak svoje ako aj manželove a na prevádzku a údržbu motorového vozidla. Otec sa so synom nestretáva a ani sa o neho nezaujíma.

Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Pre určenie výživného pre dieťa sú rozhodujúce majetkové pomery. Nie sú však rozhodujúce preukázané zárobkové či majetkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

V prejednávanej veci súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému V. nie je dôvodný. Keďže otec po vyjadrení názoru súdu v súlade s ust. § 100 ods. 1 posledná veta O.s.p. na svojom návrhu na zníženie jeho vyživovacej povinnosti netrval a svoj návrh vzal späť, súd v tejto časti konanie v súlade s ust. § 96 O.s.p. zastavil. Naďalej sa však musel zaoberať protinávrhom matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, ktorý súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotila ako čiastočne dôvodný. Od poslednej úpravy totiž došlo k najpodstatnejšej zmene pomerov na strane maloletého, ktorý nastúpil na strednú školu, ktorej zameranie vyžaduje zvýšené náklady na učenie, resp. technické pomôcky. Na strane maloletého súd zohľadňoval predovšetkým jeho odôvodnené potreby, v zmysle všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka, za zohľadnenia jeho postavenia študenta a sociálneho prostredia, v ktorom

sa pohybuje. Okrem tretiny nákladov na bývanie súd vychádzal z bežných nákladov, primeraných veku a potrebám maloletého - t.j. z bežných výdavkov na stravu - v školských jedálni i doma, hygienu, oblečenie, cestovné v MHD, školné a školské pomôcky, zodpovedajúce schopnostiam a možnostiam rodičov. Hoci takto stanovené odôvodnené potreby maloletého by odôvodňovali podstatne vyšší podiel vyživovacej povinnosti zo strany otca, súd musel prihliadať na jeho strane na jeho ďalšie dve vyživovacie povinnosti a fakticky aj čiastočnú vyživovaciu povinnosť voči manželke, ktorá je aktuálne odkázaná výlučne na rodičovský príspevok. V porovnaní s poslednou úpravou sa však pomery otca zásadne nezmenili. Naďalej býva v spoločnej domácnosti je jeho matkou rodinnom dome v jeho vlastníctve, jeho príjem zostal na úrovni najvyššie vykazovaného v naposledy posudzovanom období, pričom aj jeho manželka poberala rodičovský príspevok už v čase poslednej úpravy. Taktiež zostali nezmenené jeho dlhodobé zdravotné problémy. Hoci otcovi pribudla jedna vyživovacia povinnosť voči maloletej B., ktorá ho vzhľadom na aktuálne obmedzené schopnosti a možnosti jeho matky zaťažuje v zásade v plnom rozsahu, odbudla mu vyživovacia povinnosť voči plnoletému synovi B., ktorého nároky boli zase zvýšené vzhľadom na jeho vek. Vo zvyšku bude musieť pokryť nároky na výživu maloletého jeho matka, ktorá dosahuje vyšší príjem než otec, pričom v súčasnosti už ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá a vzhľadom na vek maloletého už nemožno hovoriť o čiastočnej kompenzácii jej časti vyživovacej povinnosti osobnou starostlivosťou. Čo sa týka schopností a možností otca, súd s poukazom na ust. § 65 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov, neprihliadal na jeho výdavky spojené so splácaním úverov, keď navyše prostriedky z nich boli použité na zhodnotenie nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. Rovnako súd nemohol prihliadať ani na zvýšené výdavky otca v súvislosti s návštevou materskej školy staršej dcéry, keď svoje výdavky musí otec prispôbovať svojim možnostiam a v prípade, že matka zabezpečuje osobnú celodennú starostlivosť o mladšie dieťa, ak to finančná situácia rodiny neumožňuje, niet dôvodu zaťažovať rodinný rozpočet takýmto výdavkom, keď v prvom rade je povinnosťou rodiča zabezpečiť bežnú výživu všetkých detí, ktoré sú na neho odkázané výživou. S poukazom na uvedené teda súd považoval vzhľadom na zmenu pomerov účastníkov zvýšenie výživného zo strany otca voči maloletému V. zo sumy 70 eur na sumu 85 eur mesačne za primerané tak schopnostiam a terajším možnostiam oboch rodičov, ako i odôvodneným potrebám maloletého. Súd tiež musel zohľadniť, že sa otec o maloletého žiadnym spôsobom nezaujíma. Pokiaľ sa rodič na zabezpečovaní potrieb dieťaťa okrem výživného žiadnym iným spôsobom nepodieľa, musí sa vyššie uvedené právo oprávnenej osoby premietnuť do rozsahu vyživovacej povinnosti povinného. Vyživovaciu povinnosť otca súd zvýšil od 01.12.2013, keď návrh matky bol súdu doručený až 20.11.2013, pričom matka nežiadala o spätné zvýšenie výživného.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia ako aj na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Týmto rozhodnutím dochádza k zmene rozsudku tunajšieho súdu č.k. 17P 235/2011-148 zo dňa 21.03.2012 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.